

tror, den dækkes bedre ved Ordet „Økonomi“. Man kan meget godt udvise Sparsommelighed uden at være økonomisk, men paa den anden Side ikke udvise Økonomi uden samtidig at være sparsommelig. Jeg skal henvise til, at det efter min Mening vilde være sparsommeligt, men ikke økonomisk, hvis man paa Finansloven vilde stryge eller nedsætte saadanne Udgifter, som sigte til Erhvervslivets Udvikling eller til at stille de Samfundsklasser gunstigt i Kampen for Tilværelsen, som mangle de fornødne ydre økonomiske Betingelser for at skaffe sig det nødvendige. Det vilde være sparsommeligt, men ikke økonomisk, fordi jeg er sikker paa, at de Udgifter, der her anvendes, ville flyde tilbage i Statskassen som forøgede Indtægter. Jeg tror, det vil være økonomisk og sparsommeligt, om man formaaede at rense Finansloven for saadanne Udgifter, som nærmest have Karakteren af smaa Almisser uden egentlig Betydning for Modtageren, og om man kunde udrense den for Udgifter til Formaal, hvis Rolle forlængst er udspillet. Skulde det kunne lykkes ved Hjælp af den Kommission, som den højtærede Konseilspræsident agter at foranledige, maatte man kunne befri Finansloven for Mos og gammel Bevoksning, saa at den blev mere overskuelig, lettere at kontrolere. Jeg tror, det vilde være baade sparsommeligt og økonomisk.

Der er fra ærede Medlemmers Side talt om, at den gammeldags Sparsommelighed her i Landet er ved at høre op. Det er muligt, jeg ved det naturligvis ikke bestemt. Sparekasserne ere jo ret fulde af Midler, som ere indskudte af den sparsommelige Befolkning. Det er muligt, at de Midler hovedsagelig komme fra den ældre Generation, det ved jeg ikke, og jeg tror ikke, man kan skaffe det at vide, men mit Indtryk er rigtignok, at den yngre Generation ikke er saa sparsommelig som den ældre. Det forekommer mig, at man hyppigt ser, at baade Maj- og Novemberlønnen er optagen, før den er fortjent. Det er ikke saa heldigt, og jeg tror, det er aldeles nødvendigt at spare.

Det er ikke nok, at en Mand dør med Bevidstheden om at efterlade sig en Ejendom, som ikke er prioriteret ud over dens Værdi, det er ikke det, det kommer an paa, for der er visse usynlige Prioriteter, som ikke fremgaa af Pantebøgerne, og de stamme fra de Andelsforetagender, som have bragt vort Landbrug saa overordentlig vidt frem. Næsten hver eneste Ejendomsbesidder i Danmark er jo gennem An-

delsforetagender solidarisk ansvarlig med sine Naboer, Genboer, Bybeboere o. s. v., og hvis han, naar han dør, ikke efterlader sig de fornødne Midler i Sparekassen til at dække de Forpligtelser, han herved har paadraget sig, dør han som en gældbunden Mand.

Det er sagt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at en af Grundene til den økonomiske Misere, vi i Øjeblikket lide under, er, at vi kende hverandre for godt her i Landet. Det er muligt, jeg ved det ikke. Meningen skulde altsaa være, at vi her i dette snævre Samfund — der var vist sigtet til det københavnske Samfund — være som Led i en fælles Kæde, den ene stod ikke uafhængig af den anden, kunde ikke fri sig fra den anden. Det er, som sagt, muligt, men tør jeg spørge det ærede Medlem: Hvorfor da rette en Bebrejdelse mod et Element, som kommer ude fra og prøver paa at bryde Kæden? Jeg tror ikke, der er Grund til Bebrejdelser i dette Tilfælde. Hvorfor kalde dette Element som en Bebrejdelse „et ubeskrevet Blad“, „en tilspidset Blyant“? Jeg synes, det maa være en Ros, og jeg ved for Resten ikke, om et Blad just er saa ubeskrevet og en Blyant saa tilspidset, hvis Virksomhed i mange Aar er foregaaet i den Befolkning, hvis politiske og sociale Meninger man deler, i hvis Arbejde for Samfundets Tarv man har deltaget. Er det i Virkeligheden at være saa ubeskrevet, som det ærede Medlem mente? Jeg tror det ikke. Ligesaa naar min Virksomhed har gaaet ud paa at bringe Lovene, som skrives her, ud i Befolkningen i den Aand, hvori de ere skrevne. Jeg kalder det en politisk Virksomhed.

Jeg tror ikke, vi behøve at være ængstelige over det Uvejr, som nu gaar over Danmark. Det har sikkert ikke nedsat Danmarks Værdi i Udlandets Øjne. Vort Samfundslegeme er sundt, især naar man faar fjernet de sygelige Udvækster. Naar de fjernes fra Legemet, er dette i det hele sundt. Danmark kan betegnes i Øjeblikket som en Myretue, beboet af det fittige og vindskibelige danske Folk. Myretuen er med et raat Spark forstyrret i Øjeblikket. Ethvert Medlem af Samfundet bringer sin Skærv til Tuens Istandsættelse, og Statens Opgave her er efter min Mening at organisere dette Udbedringsarbejde. Og Staten har i saa Henseende givet sit store væsentlige Bidrag ved det, som skete i Februar Maaned, og som senere er fortsat.

Jeg skal komme ind paa en kort Om-